

[J. S. Foget.]

direkte rettet mod det Medlem af Tinget, der havde rejst Spørgsmaalet, og skjulende visse Forhold, som man end ikke efter direkte Anmodning ønsker at skabe Klarhed over.

Jeg vil imidlertid hævde, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen ikke alene havde Ret til at udtale sig, som han gjorde, men at han som Folkerepræsentant havde direkte Pligt dertil, og jeg skal forsøge at bevise dette.

Jeg gaar naturligvis ud fra, at det, der ikke har været nævnt i Tiltalen, er fundet rigtigt, og skal da i første Instans nævne dette, at i Punkt 1 i Klagen af 22. Oktober 1934, som angaar Sammensætningen af Udvalget, og hvori nævnes, at de private Eksportører har absolut den afgørende Indflydelse paa Administrationen af netop de Forhold, der vedrører deres egne rent personlige Anliggender, udtales bl. a.:

„Et saadant Forhold er identisk med, om man vilde sætte nogle af de største Importører til at administrere Valutakontoret“.

Maa jeg her nævne, at i April 1932 nedsattes Landbrugsraadets Kreatureksportudvalg med Generalsekretær Høgsbro Holm som fungerende Formand og derudover med følgende Medlemmer: Eksportør Lundgaard, Eksportør Heinrich Hansen, Eksportør Christian Hansen, Odense, og Gaardejer Ingvar Møller. Dette staaer anført i Landbrugsraadets Meddelelser Side 57 fra 1932. Det var altsaa tre Stor-Eksportører, en Funktionær som fungerende Formand og en Landmand. Dette Udvalg administrerede Eksporten uden at have nogen som helst Lovhjemmel og kontingenterede Udførselen til forskellige Markeder.

I Februar 1933 rejser der sig en almindelig Protest imod de Monopolfortjenester, som netop de Firmaer, der sidder i Eksportudvalget, opnaar, særlig paa Handelen til Belgien — jeg henviser her til Landbrugsraadets Meddelelser for 1933 Side 384. I en Skrivelse af 11. April 1933 fra De sjællandske Landboforeninger udtales:

„Adskillige sjællandske Landmænd er efterhaanden kommet i Besiddelse af et Antal Afregninger paa Kreaturer, solgt til Belgien i dette Aar. Disse Afregninger udviser meget store Fortjenester paa de eksporterede Kreaturer og er i stærk Uoverensstemmelse med de Tal, der opgives fra Eksportudvalgets Medlemmer.“

Efter at denne Kritik er rejst, ud-

træder Generalsekretær Høgsbro Holm som fungerende og ansvarlig Formand, og i Stedet for indtræder Forpagter Sonne, der fungerede som Formand, indtil Eksportudvalget blev omlavet i Marts samme Aar. Der er i Mellemtiden i December 1932 vedtaget en Lov, ifølge hvilken Landbrugsministeriet har Lov til at kontingenterede Udførselen til Markederne, og den 18. Januar faar dette Udvalg, som hidtil har været nedsat af Landbrugsraadet, ministerielt Stempel, ministeriel Karakter, og omlaves den 1. Marts 1933, da det faar følgende Sammensætning: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen som Formand, Eksportør Lundgaard, Eksportør Heinrich Hansen, Eksportør Chr. Hansen, Gaardejer Tvedegaard og Gaardejer Ingvar Møller. Man ser, at Eksportørerne i dette Udvalg stadig udgør Halvdelen, og naar det i Klagepunkt 1 lyder, at de herigennem har absolut afgørende Indflydelse paa Administrationen, er det jo saare ligetil.

Jeg kan nævne, at visse Medlemmer af Udvalget har udtalt, at de manglede Sagkundskab og som Følge deraf nødvendigvis maatte lytte til Eksportørerne. Vedrørende dette Punkt har man til fulde maattet give det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen Ret og har straks anerkendt det, idet man allerede den 6. December 1934, altsaa ca. 1½ Maaned efter, at det ærede Medlem havde fremsat sine Anker, fra Landbrugsraadet anmodede forskellige Organisationer om at indstille Medlemmer til et nyt Eksportudvalg. Det blev udvidet til at omfatte 10 Medlemmer, hvori bl. a. D. L. K. fik to Repræsentanter, og hvor de private Eksportørers Antal blev reduceret til $\frac{3}{10}$ imod $\frac{3}{5}$ i det først nedsatte Udvalg. Gennem denne Ændring af Udvalgets Sammensætning har man altsaa anerkendt Berettigelsen af den fremsatte Kritik og delvis taget Konsekvensen heraf ved at ændre Sammensætningen i væsentlig Grad. I Eksportudvalgets Redegørelse har man benyttet hele 3 Sider til at bortforklare dette. Det nyttede altsaa intet.

I Punkt 3 udtales:

„Ved at disse Eksportører saaledes tildeler sig selv en absolut Monopolstilling, fortrænger de herved mange af de øvrige private Eksportører, ... men ikke alene dette“ o. s. v.

Der kommer saa en Udredning af, hvorledes man har modarbejdet Landbrugets egen Kreatursalgforening, D. L. K. Denne Udtalelse er ogsaa godkendt. Og her benytter man i Eksportudvalgets Pjece